

Het Paradijs

Genesis betekent ‘ontstaan’, ‘in een begin’ en het geeft de periode en situatie weer waarin niet alleen de hemel en de aarde werden geschapen, maar waarin ook de planten, de dieren en zelfs Adam werd geformeerd. Dit was het tijdsbestek vóór Adam door Jahweh in de hof van Eden werd overgeplaatst. Bij de transcriptie of transliteratie van de Hebreeuwse letters en tekens naar Nederlandse woorden, is bij het vertalen van Genesis voor de volgende algemeen aanvaardde tekst gekozen:

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:

(Gen.1:1)

‘In het begin schiep God de hemel en de aarde.’

Uit de Hebreeuwse letters en tekens is een Nederlandse zin gemaakt, door de oorspronkelijke grondwoorden voor de Nederlandse taal aan te passen wat betreft hun tijd, meervoudsvorm en interpretatie. De Hebreeuwse werkwoorden kennen in feite geen tijd. Er wordt dus van uitgegaan dat ‘scheppen’ wel ‘schiepen’ moet zijn, in eerste instantie een voor de hand liggende gedachte omdat de aarde, en ook de Bijbel die haar ontstaan verklaart, al zo lange tijd bestaan. Maar het ‘wordingsproces’ gaat ook vandaag nog onverminderd door, maar dan de herschepping van de oude- naar de nieuwe (tweede) hemel, door de zonen Gods onder leiding van Christus. Zo wordt er dus steeds opnieuw ‘begin’ gemaakt, wanneer door middel van het Evangelie Christus een zondaar bereikt om hem of haar alle zonden te vergeven en de Heilige Geest te schenken. (Joh.9:31)

De oorspronkelijke volzin in Nederlandse woorden uitgedrukt luidt echter als volgt:

‘In begin’ ‘scheppen’ ‘goden’ ‘hemelen’ (en)
‘land’.

Bij het ontstaan van alle dingen is er altijd sprake van ‘een begin’ waarmee hun formatie een aanvang nam en over dat moment kan later worden gesproken als ‘het begin’. Natuurlijk geldt dit voor alles behalve voor Christus Zelf, van Hem staat dat Hij zonder begin en zonder eind is. (Hebr.1:8 en 7:3) Toen de geschiedenis ‘in begin’ een aanvang nam, werd die voor ons opgetekend in Genesis 1 met de woorden: ‘In het begin..’. Met deze zin wordt de grondlegging der wereld aangeduid, en alles wat Jahweh God tot stand bracht was aanvankelijk zeer goed.

‘Scheppen’, ‘goden’ en ‘hemelen’ staan allemaal in meervoudsvorm, hetgeen de Nederlandse vertalers voor onoverkomelijke problemen plaatste. Er kon immers geen sprake zijn van meerdere ‘goden’ die ook nog eens meerdere ‘hemelen’ ‘scheppen’. Er staat heel duidelijk ‘Hoor, Israël: de HERE is onze God; de HERE is één!’, waarmee deze veronderstelling al gelijk kon worden ontzenuwd. (Deut.6:4) Eén hemel en één aarde was al meer dan genoeg, die eenvoudigweg door de Ene Waarachtige en Almachtige God tot stand waren gebracht. En zo was het ook, ‘in begin’ maar wat gebeurde er daarna? De Heilige God scheidt de hemel door middel van zijn ‘adem’ of Woord. Dit Woord dat van de Vader uitgaat is Zelf ook God, trouwens al wat van God uitgaat en tot Hem terugkeert zal blijken God te zijn. (1Joh.3:2)

Vervolgens gebruikt Hij Zijn Woord om door Hem ook de engelenlegers tot stand te brengen. ‘Door het woord des HEREN zijn de hemelen gemaakt, door de adem van zijn mond al hun heer.’ (Ps.33:6)

Bij het scheppen van de stoffelijke dingen, worden door de Almachtige behalve Zijn Woord nu ook de tot aanzijn geroepen engelen ingeschakeld, om vervolgens Zijn Woord te volvoeren. Het tot stand brengen van de volkomen mens-Gods waarover Paulus schrijft, ligt tevens al in dit prille begin bestloten als de Schepper de woorden spreekt: 'Laat Ons mensen maken...'. Dit Woord is 'in begin' krachtig genoeg om de ganse mensheid voort te brengen en, zo is gebleken, daaruit Christus en de overige zonen Gods tevoorschijn te doen komen. (Gal.4:6) Jahweh God bewijst hiermee steeds opnieuw Zijn naam 'IK BEN en IK ZAL BEWIJZEN TE ZIJN DIE IK VEROORZAAK TE ZIJN', eer aan te doen. De Wijsheid gebruikt Zijn Woord en zendt Zijn engelensharen om uit het 'land' (*adama*), uit het 'stof' der aardbodem het vleselijke lichaam van Adam tevoorschijn te brengen. (Gen.2:7) Dit getuigt van een onvoorstelbare Kracht en creativiteit van Jahweh God, Die het geschapene inschakelt om het vervolg der schepping mede vorm te geven!

De engelen die zich allen rondom de Allerhoogste God hebben gegroepeerd, verwonderen zich steeds met toenemende verwondering over de Kracht en heerlijkheid waarover hun God en Schepper beschikt. Zij bevinden zich vóór en rond de Troon der Macht en Majesteit om Hem lof te zingen en hulde te brengen. (Hebr.1:6) Dit doen zij in hun *eigen* taal, dus de taal van God en die der engelen, de 'glossolalie'. Dat de hemelbewoners deze taal ook zingen is niet zo vreemd, heel dikwijls schieten woorden alleen tekort om de devotie en aanbidding voor Jahweh te uiten. Rond dit machtscentrum bevinden deze lichtdragers zich sinds zij zelf zijn geschapen en van daaruit vernemen zij het Hoogste Woord, om dat voor Hem ten uitvoer te brengen en te volbrengen waartoe Hij hen zendt. (Ps.103:20) Maar er is één engel die wanneer hij van Jahweh de verdere plannen verneemt, om Adam en zijn vrouw 'tot God te

verheffen' en zij hem voorbij zullen streven door naast God op de Troon plaats te nemen, hij aan Zijn Woord geen gehoor geeft en zodoende de weg van het Licht blokkeert. Dit is satan, de engel die voorheen onder de naam Lucifer in dienst van God stond. Met zijn val in liefdeloosheid jegens de Allerhoogste creëerde satan en de engelen die hem volgden zo een obstakel, waarbij zij het licht dat in hen was verloren. (Job 4:18) Van dat moment aan heeft de duivel duisternis in zichzelf veroorzaakt en is hij er de maker of vader van. In hem is daardoor in het geheel geen waarheid, liefde of leven. (Joh.8:44)

Met deze daad van ongehoorzaamheid was deze engel de eerste die in het Koninkrijk van God een aparte, losstaande plaats innam. Door de duisternis in liefdeloze ongehoorzaamheid voort te brengen, bracht satan 'verdeeldheid' en scheuring aan in Gods hemelrijk. Er zijn nu twee kernen, het Licht van Gods Koninkrijk en duisternis door de macht van satan. De duivel werd hierom door God voor alle eeuwigheden aan de duisternis die hij had veroorzaakt overgegeven en eraan gebonden. (Jud.1:6) De afvallige engel en zijn trawanten creëerden met deze daad van ongehoorzaamheid hun eigen duistere hoek tussen de andere lichtdragers. Zij kozen vrijwillig zijn kant en vormen nu het demonenleger, dat de wereldbevolking de vele eeuwen door heeft geterroriseerd. Hen allen en hun overste de satan wacht dezelfde eindbestemming; de poel van vuur, die voor hen is voorbereid. (Matt.25:41)

Omdat de demonen onder leiding van satan hun eigen plaats hebben verlaten, om niet de mens te dienen maar hem te doden, inspireren zij nu onwetende mensen tot zondige daden. (Hos.4:6) Als geestelijke wezens hebben demonen deze kracht, indien zij niet door de mens in wie de Heilige Geest woont worden teruggestuurd in de duisternis waar zij horen. (Jac.4:7)

Vanwege de geestelijke krachten en vermogens die de duivel bij zijn formatie van Jahweh had ontvangen, wordt zijn werking vanuit de hemelse gewesten door veel mensen gezien als zijnde het ‘werk van God’. Ook in onze moderne tijd denken sommige mensen dat voor alles wat er in de wereld gebeurt God verantwoordelijk is. Met hun overkomen tegenslag of onheil, trekken zij het bestaan en de goedheid van God de Vader in twijfel. Hun slogan is dikwijls ‘als God echt bestaat, waarom laat Hij dan dat of dat gebeuren?’, doelende op een of andere catastrofe of wijdverbreide ziekte. Tot deze mensen echter behoorde Job niet, die vroom en oprecht was, godvrezend en wijkende van het kwaad.

Ter aarde neergeworpen vanwege alle ellende en rampspoed die hem door de satan was toegebracht, schreef Job aan God niets ongerijms toe. (Job 1:21) Ondanks de rampspoed en ellende werd Job niet geïrriteerd of geprikkeld om Jahweh God vaarwel te zeggen, maar bleef hij de Almachtige God trouw en Hem onder alle omstandigheden loven. Echter het kwaad dat Job in deze periode allemaal overkwam schreef ook hij aan God toe, terwijl toch de satan daar verantwoordelijk voor was. (Job.2:7) Deze oprechte gelovige uit het oude verbond wist niet beter, het ontbrak hem hieromtrent aan geestelijk inzicht. Job kon niet over de wijsheid van de Heilige Geest beschikken die hem hierin de weg had kunnen wijzen, immers vóór Jezus’ sterven en opstanding was die nog niet uitgestort. (Joh.16:13)

Voor Job was alles wat er vanuit de hemelse sferen tot hem kwam van God, of het nu goed of slecht was en ondanks dit alles loofde hij God. Nee rampspoed en ziekte komen vanuit de duisternis van satan tot mensen, en ieder die op aarde wordt geboren krijgt ermee te maken. ‘De god dezer eeuw’, zoals de apostel hem noemt, satan is de ‘god’ of veroorzaker der duisternis en de wereld ligt er midden in. (1Joh.5:19)

De hemel ofwel de onstoffelijke wereld der engelen werd door Jahweh God geschapen, de duisternis die er later in tot stand kwam werd door satan gemaakt. Dit geeft antwoord op de verschillende 'hemelen' en de 'goden' die ervoor verantwoordelijk zijn, waarbij Jehova de Heilige en Enige is en satan zich in deze wereld nog even als een god kan laten gelden, doch wiens bestemming vaststaat. (Opb.20:10)

Trouwens al de engelen Gods zouden 'goden' genoemd kunnen worden, daar zij zich als geestelijke wezens bij God in de hemel bevinden en met Hem op Zijn Heilige Berg (kracht) verblijf houden. David schrijft in zijn Psalmen de zin: 'Looft de God der goden, want Zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid' (Ps.136:2) Deze trouwe en goede engelen echter weten dat zij enkel Jahweh en de geestelijk groeiende mens ten dienste mogen zijn, en dat het hen niet is toegestaan zelf een voorwerp van aanbedding te zijn. Zo sprak de engel tot Johannes, toen die hoorde dat dit hemelse wezen de 'woorden Gods bezat' en hem wilde aanbidden: 'Doe dit niet! Ik ben een mededienstknecht van u en uw broeders, die het getuigenis van Jezus hebben; aanbid God! (Opb.19:10)

De demonen daarentegen vestigen als zij kunnen, zich wederrechtelijk in de mens om zo zijn of haar 'god' te zijn. Demonen verheffen zich tegen God en willen waar zij kunnen juist de plaats van Hem als inspirator en voorwerp van verering innemen. In hun hoogmoed zetten zij zich daarmee wederrechtelijk in de tempel, die alléén aan God Zelf is voorbehouden; de mens. Zo wil de tegenstander aan zich laten zien dat hij 'een god' is. (2Tess.2:4) Is het vreemd dat mensen die op deze manier boze geesten herbergen, met blindheid geslagen zijn? (2Kor.4:4) De duisternis waaronder iedere duivel gevangen zit, verduisterd bij zijn intrede het hart van de mens. Het is daarna 'donker' geworden in het hart van deze persoon.

(Rom.1:21)

De tuin

De hof van Eden is de plaats die de Schepper voor het mensenpaar heeft gecreëerd om hen van de aarde te verhogen en hun hogere geestelijke ontwikkeling mogelijk te maken. Hier in deze 'tuin' zal Jahweh een vervolg maken met het verder tot stand brengen van de mens als geestelijk wezen, zoals Hem die van den beginne voor ogen stond. In het paradijs kunnen de mens en zijn vrouw, door van de daar aanwezige vruchten te eten 'verstandig worden' en opklimmen in de hemel. Zij zullen zo vanuit hun natuurlijke statuur worden omgevormd tot hemelse wezens, uiteindelijk aan het niveau van God gelijk.

Boven een alinea in hoofdstuk 2 van Genesis, staat de opschrift 'Het paradijs'. Het oude Perzische woord voor paradijs, waar de parken van koningen en vorsten mee beschreven werden is *paridæza*, in het Grieks vertaald met *peri* (eromheen) *teichos* (muur). Het vroeg Indisch kent het woord *paradesa*, *para* betekent over, voorbij en *desa* duidt op land. Dus verder dan of voorbij het 'land' (op 'hoger grond'), afgeschermd en omgeven door een omheining of 'muur'. Zó'n tuin plantte Jahweh in Eden. Een mooie afgeschermden tuin die Adam volgens de enig juiste wijze betrad, omdat God Zelf hem daar naar binnen had gebracht. (Later lezen we nog dat Jezus spreekt over lieden die er illegaal zijn binnengekomen. (Matt.22:12-13)

Voor Adam gold dat hij zijn oude leefgebied of 'land' beperkt tot de aardbodem had verlaten, om in deze nieuwe 'aera' in deze nieuwe 'sfeer' voorbij zijn oude leefomgeving te gaan functioneren. Hij kreeg de opdracht van God om die te bewerken en te bewaren. (Gen.2:15) Adam moest zich gaan ontwikkelen en bekwamen in de geestelijke wereld, en daar leren onderscheid te maken tussen wat goed is of slecht.

De bestemming van Adam die de Schepper voor ogen stond ging veel verder dan die der dieren, die dus nog wel enkel aan de aardbodem verbonden zijn. Deze zoon Gods moest zijn positie als heerser en koning der schepping nu gaan innemen in de wereld der geesten. God wilde dat Zijn zoon Adam alle macht en autoriteit met Hem zou gaan delen, Hij wilde dat Adam als gezagdrager bij Hem op Zijn Troon zou plaatsnemen. Langs deze weg zou Adam en de overige mensen boven heel de engelenwereld uitstijgen, waardoor deze schepsels Adam op Gods niveau zouden zien om hem daar gelijke dienstbaarheid te bewijzen zoals zij die Jahweh bewijzen. Deze geestelijke ontwikkeling en bekwaming kon Adam alleen opdoen in zijn nieuwe leefgebied, de hof van Eden. Bij het woordje ‘paradijs’ denken de meeste mensen aan een zorgeloze en volmaakte situatie bij God in de hemel. Dit gold echter niet voor Adam, die na geschapen te zijn naar de hof van Eden was ‘verhuist’. Zo u weet stond daar toen niet alleen de boom des levens maar er stond ook nog een andere ‘boom’, dit was de boom der kennis van goed en kwaad. (Gen.2:9)

Deze ‘kennisboom’ is het type van de duivel, die het goede in Gods Koninkrijk had gekend toen hij nog Lucifer heette, maar de liefde jegens God verwierp en tot rebellie overging waardoor hij in zichzelf duisternis voortbracht. (Ez.28:15) Een oude benaming voor de duivel is Mephistopheles, soms afgekort tot Mephisto. De naam zou afgeleid kunnen zijn van het Grieks ‘*mè-photo-philos*’, het licht niet beminnende. Ook is het mogelijk dat ze afkomstig is van het Hebreeuwse ‘*mephir*’, verderver en ‘*tophel*’ dat betekent leugenaar. Dus ‘*mephir-tophel*’, degene die door middel van de leugen het verderf veroorzaakt.

Binnen de ‘muur’ van Gods hemelse Koninkrijk bevond zich dus een rebel, wiens wezen was veranderd en hij nu dus ook een andere naam moest ontvangen, waarmee hij beter aangeduid kon worden. De engel veranderde van lichtdrager Lucifer, in tegenstander satan.

De naam satan komt uit het Hebreeuws en is synoniem met 'boze' of het Griekse '*diábolos*', duivel. We schrijven satan met kleine letter 's', omdat door de verbreidde demonische invloed die satan heeft er veeleer een titel mee wordt aangegeven. De invloed en kracht die hij soms ook door mensen heen kan uitoefenen, wordt dan eveneens met satan aangeduid. De Heer Jezus sprak tot Zijn discipel Petrus, toen die Hem wilde verhinderen naar Jeruzalem te gaan om daar de wil van de Vader uit te voeren: 'Ga weg, achter Mij, satan; gij zijt Mij een aanstoot, want gij zijt niet bedacht op de dingen Gods, maar op die der mensen.'(Matt.16:23) In alle bovengenoemde gevallen heeft de naam of titel 'duivel' dezelfde betekenis, namelijk: 'lasteraar', 'verzoeker', 'scheidingmaker' en 'tegenstander'.

Wie het wezen van de Vader door Jezus Christus heeft leren kennen, zal nu kunnen begrijpen wat Gods bedoeling was toen Hij Adam in de hof plaatste. Adam moest zoals gezegd de hof 'bewerken en bewaren' sterker nog, Adam had die 'kennisboom' waarin duisternis was gevonden moeten rooien! In Gods onmetelijke wijsheid wil Hij Adam inschakelen om leiding te geven aan dit hemelse 'opruimwerk', door de boosaardige engel satan uit de hemel (waar Adam was binnengekomen), in de afgrond te stoten. (2Petr.2:4) In deze hemel, waarin een boosaardige en tegenwerkende engel tegen God was opgestaan, ging God tot zuivering over en bij dat werk werd Zijn zoon Adam direct betrokken. God wilde de oude hemel zuiveren indien de mens alle verzoeken en tegenstand zou pareren en verwerpen, doch Adam faalde en het kwaad kon in deze gewesten blijven totdat Jezus Christus in de wereld kwam. Vandaar ook dat straks als het totale zuivering- en herstelwerk onder leiding van Christus Jezus is voltooid, er sprake is van een geheel 'nieuwe hemel'. De oude hemel met daarin een 'kennisboom' van leugen en boosheid is door Jahweh opgegeven en zal voorbijgegaan en er ontstaat voor de heiligen Gods een nieuwe hemel, waarin geen

ongerechtigheid en liefdeloosheid meer wordt gevonden. Er zullen zich de leden van het Lichaam van Christus bevinden, dus mensen die het eigendom van Jezus zijn en alle heilige engelen die bij hen horen. Met andere woorden, door de Heilige Geest hebben zij deel aan Christus, zij eten van de ‘boom des levens’. (Matt.4:4)

Zoals de ‘boom des levens’, ondanks de aanwezigheid van de duivel, Zich onaantastbaar in de eerste of oude hemel bevond, zo bevond de Heer Jezus zich ook tijdens Zijn leven op aarde tussen het Joodse volk. Onze Heer Jezus werd in deze zeer vijandige omgeving geboren, daar waar satan zijn macht kan laten gelden. (1Joh.5:19) De duivel trachtte toen Jezus nog maar een baby was, om Hem door de soldaten van Herodes te laten vermoorden. Maar zoals ieder kind in zijn ouders is geheiligd, is ook Jezus Christus in zijn Vader geheiligd, en Die zorgde er voor dat Zijn kleine Zoon aan het onheil kon ontkomen. (Matt.2:13)

Toen Jezus door de jaren heen volwassen werd en toenam in kennis aangaande de hemelse realiteit, aanvaardde Hij, staande met het water van de rivier de Jordaan nog aan Zijn handen, Zijn geestelijk Koningschap. Zijn Vader gaf direct van deze inauguratie getuigenis, door Zijn almacht, gezag en heerlijkheid onmiddellijk aan Zijn Zoon Jezus over te dragen. (Matt.3:17) Dit machtige heilsfeit dat een primeur was in ‘de nieuwe of tweede hemel’, werd aan de twee jonge mannen Johannes en Jezus in een visioen geopenbaard. Op het moment toen de volheid Gods helemaal in Jezus aanwezig was, zagen zij de hemel geopend en de Heilige Geest in gedaante als van een duif op Jezus komen en op Hem blijven. (vers 16)

God Zelf heeft behagen in de mens die geestelijk onderscheid kan maken, voor Hem kiest en Hem lief heeft boven alles. Christus Jezus heeft God lief boven alles, daarom is ook de Vader altijd in de Zoon aanwezig.

Deze heeft Zijn permanente woning in Christus Jezus en in allen die tot Zijn Lichaam behoren. (1Kor.3:23)

Omdat Jezus Christus onder de omstandigheden van de eerste oude hemel met al zijn geweld werd geboren, daarin onaantastbaar kon opgroeien tot Hij de volheid Gods bezat en een afdruk van Zijn Vader was, en als eerste volmaakte mens de duivel op alle fronten kon weerstaan, is Christus Jezus als ‘boom des levens’ wederom in de nieuwe *tweede* hemel aanwezig. Jezus is dus de Zoon van God die de taak die Adam niet vermocht omdat hij deel aan de boze kreeg, als ‘tweede Adam’ en geestelijk volmaakt mens, wél volbracht. Jezus werd de eerste volmaakte mens. De eerste mens die in de nieuwe (tweede) hemel Zijn positie innam, zoals de Vader dat sinds Genesis voor ogen had gestaan. Jezus kon de duivelse ‘kennisboom’ wel rooien, en daarom kon Hij zeggen ‘de duivel komt maar heeft aan Mij niets..’(Joh.14:30)

Met het eten van de begeerlijke vruchten die aan de verdorven ‘kennisboom’ in de hof van Eden hingen, kregen de inwendige mens van Adam en Eva (hun ziel) deel aan satan en zijn duisternis, waardoor zij uiteindelijk de dood stierven. In hun ‘binnenste’ waar de ongerechtigheid terecht was gekomen, konden zij God niet meer ontvangen omdat de duisternis Gods nabijheid niet kan verdragen en van Hem wegvlucht. Dit was er de oorzaak van dat de twee mensen die ongerechtigheid in zich droegen, angst voor God hadden en zich voor Hem wilden verstoppen. (Gen.3:9) Indien zij echter door te eten van de boom des levens de woorden en de Kracht van God in hun binnenste hadden opgenomen , had Jahweh zó het leven aan hen kunnen geven. Wederom is dat ook in onze tijd het geval wanneer wij het Evangelie verkondigen en mensen tot Christus brengen en zij gedoopt kunnen worden in de Heilige Geest, dan krijgt volgens oorspronkelijk bestek hun inwendige mens alsnog deel aan de boom des levens en zullen zij voor eeuwig leven. (Joh.11:25)

Ten tijde van de eerste hemel waarin Adam en Eva door ongehoorzaamheid deel kregen aan de duisternis, waren er dus twee onverenigbare elkaar afstotende machtsgebieden. Als eerste en oorspronkelijke machtscentrum was er het Koninkrijk van God, met in haar midden de ‘boom des levens’, de Heilige Geest.

Toen er duisternis in de opstandige engel Lucifer werd gevonden, werd deze door de Heilige Allerhoogste God verstoten en voor alle eeuwigheden onder banden der duisternis vastgezet. Deze duisternis bevond zich zolang de eerste hemel duurde naast Gods licht, eveneens in de eerste oude hemel. De duisternis was dus het éérs te vinden in de duivel, hij is er mee gekomen en pas later bracht hij die over op de Eva en haar man Adam. Vandaar ook dat de duivel de voorste of ‘vorst’ der duisternis wordt genoemd. Binnen het machtsgebied van het rijk der duisternis neemt de satan als engel van verderf de voornaamste plaats in, hij staat in haar centrum als ‘boom des kwaads’, want er is in hem geen enkel goed. (Joh.8:44)

De eerste hemel bevatte dus ooit één middelpunt, het machtscentrum rond de troon van Jahweh. Vervolgens kwam er duisternis in de oude hemel en ontstonden er twee aparte machtsblokken, naast de troon van God was daar nu ook de werking van satan. Tot slot zal er weer één machtsgebied overblijven op de Troon van God, als Christus volkomen gestalte heeft gekregen in Zijn trouwe en volmaakte leden, die in de Kracht van Jahweh God iedere vorm van duisternis hebben overwonnen en weggedaan.

Sinds het sterven van de eerste mensen Adam en Eva, hun kinderen en de geslachten daarna (behalve Henoch), is er een extra ‘gebied’ of *toestand* bijgekomen. Dit is het dodenrijk, waarin de zielen van alle mensen terechtkomen die door te zondigen in dienst van de boze traden, en zodoende het loon van de zonde moeten incasseren.

De duisternis doortrekt het zielenleven en zondert hen van God af. Tenslotte verliest de zondaar zijn aardse lichaam en slaat hij of zij de ogen op in dit dodenrijk of *hades*. Innerlijk of, ‘in de hemel’ blijft dit mens waar hij was, dus verbonden met de zondemachten want ‘waar ter plaatse waar de boom valt, daar blijft hij liggen’ (Pred.11:3)

De toestand waar de zondaar zich dan van bewust wordt is die van schaamte en ‘naaktheid’, omdat hij niet bekleed is met de gerechtigheid Gods. Dit overkwam ook de rijke man uit Lucas 16, toen die na zijn sterven de ogen opsloeg en uiteindelijk zag hoe arm en beklagenswaardig hij er geestelijk aan toe was. De zondemachten hielden dit mens d.m.v. ongerechtigheid in de dood, toen hij ook nog zijn lichaam verloor restte hem alleen nog het contact der demonen, die als ‘brandend vuur’ op hem overkwamen. (Lucas 16:24)

De ziel en geest, het innerlijk van ieder mens is eeuwig. Ook de geest van de zondaar blijft eeuwig zij het in geheel ontlusterde toestand, in vergelijking tot de oorspronkelijke potentie om Gods heerlijkheid te kunnen ontvangen, voorgesteld als een ‘worm’. Dit ziet dan op het overblijfsel van de ooit zo prachtige geestelijke statuur die de mens had kunnen bereiken, indien men in plaats van de duisternis voor het Licht had gekozen. Het gaat er om of men als deel van Christus met God is verbonden en zo het leven in geestelijke rijkdom en heerlijkheid ervaart, zowel vóór als na het sterven. De zielen van de gestorven zondaars daarentegen worden allemaal bijeengehouden in het rijk van de dood, door Petrus ook wel de gevangenis genoemd. (1Petr.3:19) Toen Jezus aan het kruis Zijn Geest aan de Vader had overgegeven en dus weer met Kracht en Koninklijke waardigheid werd bekleed, ging Hij binnen in dit hemelse oord waar de zielen van alle gestorvenen tot dan toe zich bevonden. (Ef.4:8)

Deze derde plaats of ‘toestand’ in de hemel, het aloude en sinds eeuwen gevestigde dodenrijk, is onze Heer Jezus dus ook doorgegaan. Dit werd zodoende toegevoegd aan de hemelen die Hij is doorgegaan. (Hebr.4:14) Grappig om te vermelden is dat toen Jezus het rijk van de dood betrad, dit uit zijn voegen scheurde en de posten van de poort des doods van hun plaats werden getild! Logisch, op Christus die levend en met heel Zijn gevolg naar binnen ging, was dit duistere oord niet berekend.

*‘Verhoogt, o poorten, nu den boog!
Rijst, eeuw'ge deuren, rijst omhoog!
Opdat de Koning in moog' rijden.
Wie is die Vorst, zo groot in eer?
't Is God, d' almachtig, Opperheer.
't Is God, geweldig in het strijden.*

*Verhoogt, o poorten, nu den boog!
Rijst, eeuw'ge deuren, rijst omhoog!
Opdat g' uw Koning moogt ontvangen.
Wie is die Vorst, zo groot in kracht?
't Is 't Hoofd van 's hemels legermacht;
Hem eren wij met lofgezangen.’
(Ps.24:7-10 berijmd)*

Degenen die daar verbleven, ondanks dat zij tijdens hun leven God hadden gezocht en het goede wilden doen maar faalden door gebrek aan kennis, werden eveneens door Jezus vrijgemaakt en meegevoerd naar Zijn Koninkrijk, en kregen deze goedwillende zielen alsnog deel aan de levensboom. Onder hen bevond zich bijvoorbeeld ook Abraham, die tijdens zijn leven reeds had uitgezien naar de stad waarvan God de Ontwerper en Bouwmeester is. (Hebr.11:10)

Ook hij kreeg een van de vele woningen in het paradijs Gods, dankzij Christus Jezus die geen rechtvaardige verloren laat gaan maar hen allen redt. Onder hen was zelfs

de ex-moordenaar aan het kruis, want Jezus had hem zijn zonden vergeven toen hij Hem als Koning en Redder had erkend. (Luc.23:43)

De slang

De apostel Paulus schrijft in de tweede Korintebrief, dat de gedachten van de duivel hem niet onbekend zijn. (2Kor.2:11) Wat waren deze gedachten van de boze waarmee Paulus op de hoogte was? Voor deze trouwe geloofsheld die al zovele jaren op de weg van Jezus was en onder leiding van Zijn Geest stond, was het eenvoudig om de list en de leugens in de werkwijze van Gods vijand te doorzien. De identiteit van de boze wordt vooral bepaald, doordat hij liefdeloos is en dus geen vergeving schenken kan. (vers 10) Het voornemen om een mens niet te willen vergeven en hem met een schone lei te laten beginnen, daarvan wist Paulus dat moest duivels zijn. Behalve dat wij nog eens zien hoe belangrijk het is de ander te vergeven, is er een overeenkomst tussen hetgeen de slang in gesprek met Eva veroorzaakte en hetgeen Paulus hier in de Korintebrief aanhaalt. In de gemeente te Korinte was er sprake dat iemand er 'droefheid' had veroorzaakt. Droefheid ontstaat in de omgang met anderen, waarbij ongepaste en afbrekende of zelfs kwetsende woorden worden gesproken. Dergelijke liefdeloze en kwetsende woorden zijn altijd door de boze ingegeven. Zo iemand laat zich op dat moment dus door de mensenmoeder gebruiken, ten koste van de dierbaren. Ik las eens deze zin: 'Het gesproken woord vliegt als een kogel voort, en wee u als het kwetst en moordt!' Negatieve opmerkingen maken bij degene die onbeschermd is en erdoor kan worden geraakt veel stuk, zo'n vernieling van andermans 'waarde' veroorzaakt dan verdriet en droefheid.

De Heer Jezus sprak: 'Hetgeen uit de mens naar buiten komt, dat maakt de mens onrein'. (Matt.15:11) Degene die boos spreekt of liegt, houdt niet van zijn naaste en die liefdeloosheid maakt hem of haar onrein en onbruikbaar voor God. Woorden als 'stomkop', 'sufferd' maar vooral 'gek', worden uit liefdeloosheid door de duivel gebezigd, die wij als navolgers van Jezus nimmer meer in de mond willen nemen. Wij bidden daarom geregeld tot God dat Hij ons Kracht en zelfbeheersing wil schenken, zodat wij zachtmoedige, herstellende en opbouwende woorden tot elkaar zullen spreken. De slang drukte op het feit dat Eva nog niet veel kennis had of erg ontwikkeld was. Het reptiel liet haar nog even merken dat zij als 'nieuwkomer' nog geen geestelijk inzicht bezat. Zij moest in deze hof nog veel kennis en geestelijke bekwaamheid opdoen, dat was immers ook de reden dat haar man en dus ook zij daar door God waren geplaatst. De engelen Gods dienden Eva bij haar opwassen 'in kennis' behulpzaam te zijn, en zij verwachtte van hun kant geen enkele dreiging.

Wat er zich in de nieuwe leefomgeving van Adam en Eva afspeelde doet ons een beetje denken aan vroeger, toen er nog veel onderscheid was tussen het platteland en de grote steden van ons land. Op het platteland woonden de eenvoudige en hardwerkende mensen, wiens kinderen al op jonge leeftijd mee moesten werken op de boerderij om in het levensonderhoud te voorzien. De meeste plattelandskinderen hadden in die tijd dan ook niet zoals tegenwoordig de kans om op school te blijven en te studeren. Als dan deze jeugd met hun herkenbare povere en vaak ouderwetse kleding eens in de gelegenheid was de stad te bezoeken, werden zij vrij snel als 'boertje' herkend en dikwijls bespot. Dit zijn uitingen om een mens achter te stellen en hem daar ook te houden. Wie een mens om zijn achtergestelde positie of beperkte vermogens kwetst, maakt zich schuldig aan het tweede gebod en helpt hem zeker niet

zich te ontwikkelen. Het tweede gebod luidt immers: ‘Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf’ (Matt.22:39) Wie niet van zijn naaste houdt komt los van God en plaats zich daarmee aan de zijde van de duivel, dus in de duisternis.

In zijn listigheid richt de slang zich niet tot Adam maar tot Eva, die waarschijnlijk uit de communicatie met haar man Adam van de geboden Gods wist. Het reptiel opent het gesprek door Eva te bevragen over een gebod dat zij heel goed kent: ‘God heeft zeker wel gezegd: Gij zult niet eten van enige boom in de hof?’ Dat klinkt Eva bekend in de oren en met haar antwoord kan zij blijk geven van het feit dat ook zij kennis heeft opgedaan en op dit gebied haar man volgt, zij antwoordt spontaan: ‘Van de vrucht van het geboomte in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom, die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: Gij zult daarvan niet eten noch die aanraken; anders zult gij sterven.’

Nu de slang haar aandacht heeft gewonnen en de dialoog tot stand heeft gebracht, gaat hij verder: ‘Gij zult geenszins sterven, maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad.’ Dit kon Eva à la minute allemaal niet verwerken en zij zweeg. Welbespraakt als hij was, bracht de slang het opzettelijk naar voren dat Eva als ‘groentje’ zelf de achterliggende bedoelingen van Jahweh niet kon doorgronden. De slang moest nog even benadrukken, dat Eva als nieuwkomer wat haar geestelijke niveau betrof eigenlijk nog niet zoveel voorstelde. Dit bewerkte bij haar het gevoel van achterstand, van minderwaardigheid, een klimaat van onbehagen. De boom der kennis van goed en kwaad zag er in de ogen van Eva inderdaad stralend uit, dat kon zij niet ontkennen. (2Kor.11:14) Ook wilde zij dat haar ogen voor die ‘hogere’ sfeer open zouden gaan en nam van de verboden vrucht, waardoor zij Gods gebod overtrad en zondigde.

Doch Eva en haar man Adam waren in hun rudimentaire staat, en ondanks het verwarrende gesprek en de schijnbaar heerlijke voorspiegelingen niet te verontschuldigen, de gehoorzaamheid aan Gods gebod had hen voor de ondergang kunnen bewaren.

Dat Eva door de woorden van het reptiel deze nare gevoelens kreeg kunnen wij nu wel begrijpen, hij wilde haar opzettelijk met z'n leugens kwetsen om haar uiteindelijk te kunnen vermoorden. Eva wilde dit gevoel van onbehagen zo snel mogelijk kwijt en probeerde zich te herstellen, zij wilde ook verstandig zijn en at. (Gen.3:1-7) Dit verlangen van Eva was op zich heel goed want God wil verstandige mensen, maar zij stond bij de verkeerde boom.

Dat de slang het 'listigste' van alle dieren was, zoals in Genesis 3 staat vermeld, is niet zo vreemd. Vóór de mens in de hof kwam was daar immers reeds de slang, niet om verstandig maar om 'listig' te worden. De duivel, die zijn oorspronkelijke functie van dienende engel had verlaten door God ontrouw te worden, was als 'boom der kennis van goed en kwaad' nog steeds in de hof. Soms hoor je wel eens de opmerking 'waarom heeft God nu eigenlijk die vervelende boom in de Hof geplant, als Hij dat niet had gedaan had Hij daarmee veel ellende kunnen voorkomen'. Het antwoord is dat ten tijde dat deze 'boom' een plaats werd gegeven, deze helemaal goed, zuiver en goed was, doch dit schepsel bracht uit vrije keuze zelf haat en duisternis voort. Wie van deze occulte boom neemt of er mee in contact treedt, komt onder zijn invloed en de duisternis wordt dan met de boze gedeeld. Dat had de slang ook gedaan.

Voordat Adam en later zijn vrouw Eva in de hof kwamen, had de slang reeds contact gehad met satan. Zij had zich helemaal voor zijn inspiraties opengesteld en zijn kant gekozen, waardoor de slang de verdorven identiteit van de duivel had overgenomen.

De slang hechtte zich aan de geest des duivels, die zich op zijn beurt helemaal in haar kwijt kon. Die twee werden zo tot één wezen en de satan bracht tijdens hun omgang de vermogens van de slang op een ‘hoger’ paranormaal vlak, waardoor satan via de slang met hoorbare stem tot Eva kon spreken. Eva was immers zelf nog te ‘groen’ om geestelijk te kunnen communiceren.

Van alle dieren was de slang nu dus de ‘listigste’ *geworden*, en daardoor was zij voor de duivel interessant om haar bij zijn plannen in te schakelen. Door zich aan de zijde van de duivel te scharen, beeldde de slang ook in haar uiterlijke verschijning het wezen van de leugenachtige ‘god’ uit in wiens dienst zij stond. Wie zich aan een geest hecht wordt tot één geheel met die geest, die voor hem of haar een bron van verering is geworden. Uiteraard is dit afgoderij, want de enige inspirerende Geest die rechtmatig aanspraak mag maken om vereerd en aanbeden te worden is Jahweh, de heilige God en Schepper Zelf. ‘Hemel en aarde, looft de HERE Halleluja. Looft de HERE in de hemel, looft Hem in den hoge.’ (Ps.148:1) Amen. Door aanbidding en verhoging van Jahweh, geldt dezelfde wetmatigheid uit het Koninkrijk der hemelen. In de Korintebrief staat hierover, ‘Maar die zich aan de Here hecht, is één geest met Hem.’ (1Kor.6:17) Wie zich dus door de Heilige Geest aan de Christus Jezus hecht, is één Geest met Hem geworden en zal voorzeker Hem gaan gelijken. Wie echter achter een afgod of demon aangaat, die wordt vanwege deze occulte daad direct met de duisternis verbonden en er deel van. Dit was reeds gebeurd met de slang en vervolgens benaderde de leviathan Eva.

Opmerkelijk te vermelden is hoe de verborgen omgang met de duivel het hele wezen van de slang heeft bepaald, inclusief haar demonische gestalte. De slang versplaatst zich sluipend over de grond, onhoorbaar richting haar prooi. Haar ogen zijn altijd open, waardoor zij haar slachtoffers

door beangstiging onder haar invloed probeert te brengen. Denk ook eens aan de grote dwingende ogen van woedende mensen. Hun ogen staan strak en dreigend en ze willen er hun omgeving mee manipuleren en overheersen. Sommige mensen kunnen zó boos kijken, dat alleen al hun blik de partner klein en monddood maakt.

Een slang is doof, het is dus tevens zinloos om een mens die in de greep van de duivel is te proberen met vleiende woorden tot redelijkheid te brengen. Wie door demonen is aangegrepen, is niet meer aanspreekbaar en wil naar niemand luisteren. Soms zegt zo'n persoon ook letterlijk: 'Praat maar een eind weg, ik luister toch niet..'

De slang zelf kent geen mededogen of medelijden. Haar strakke gelaat verraad haar karakter dat immer onbewogen blijft, ongeacht of mensen in nood zijn of om hulp roepen. Zij kan niet van mensen houden. De tong van het reptiel heeft twee uiteinden, een aanwijzing dat haar woorden onbetrouwbaar ofwel 'gespleten' zijn. Indien het de slang lukt haar woorden bij zijn slachtoffers 'in te brengen', hebben zij net als een slangenbeet vanwege het gif een dodelijke uitwerking.

De slang die zich met de boze vereenzelvigde door zich vrijwillig geheel in zijn dienst te stellen, was dus met 'list' en 'giftige woorden' toegerust om Eva aan te vallen. Bovendien had haar nieuwe duivelse meester haar, boven alle andere dieren van een voor dieren onnatuurlijke 'paranormale' gave voorzien; ze kon spreken. Dit méér willen zijn dan de plaats die Jahweh haar had toebedacht, maar waar zij door de duivel bovenuit werd getild, was voor de slang waarschijnlijk de reden om zich volledig aan de duisternis te geven. Dat de satan en de slang tot één wezen zijn geworden, is op te maken uit de tekst 'en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren,' (Opb.20:2)

De mens is van eeuwigheid het kroonstuk op Gods werk en degene waarmee de Vader alles letterlijk tot op het hoogste niveau wil delen en wil samenzijn. Voor Hem is de mens ‘God in wording’, Zijn toekomstige Partner. De geest Die Hij daartoe in de mens deed wonen begeert Hij met jaloezies, vandaar de verschrikkelijke toorn die Hij over de boze geesten laat gelden, die bij de mens Zijn plaats willen innemen. Om de mens tot in de allerhoogste hemel te krijgen, heeft Jahweh eerst alles voorbereid en nu gaat Hij door Christus datgene veroorzaken (*Hi-WaH*), waardoor de ‘mens-Gods’ tot aanzijn komt. Jahweh wil van Zijn nazaat de mens, eveneens God maken. Deze troonpretendent die de absolute macht en heerlijkheid van de Vader Zelf krijgt, stijgt dan in schoonheid en potentie boven alle andere schepselen uit. De engelen waren bij hun formatie helemaal compleet, zodat zij geen groei hoefden doormaken om daardoor een hogere positie in te nemen. Bij het ontvouwen van de plannen Gods om de mens tot het ultieme niveau van Hemzelf te brengen en daarmee hoog boven de engelen, was er die ene engel die hiertegen in verweer kwam. Waarom eigenlijk?

De boze kon niet accepteren dat de zwakke, onontwikkelde en kwetsbare mens door de Vader zo de moeite waard gevonden werd, terwijl hij reeds zo groot en krachtig was. Wat zag Jahweh in deze zwakkeling? Hoe kon aan een mens die ten opzichte van zijn status en pracht, door de Schepper zo’n hemelse heerlijkheid en verhevenheid worden gegeven? De weg van de uit de aarde geschapen Adam, die vervolgens een opleiding kreeg om ‘hemels’ te worden, was dermate lang dat de boze er geen geloof in had. Jahweh, Die altijd met geloof tewerk gaat en juist vanwege Zijn onverzettelijk geloof met het kleine kan beginnen, om vervolgens geduldig te wachten tot Zijn wil zichtbaar wordt, daaraan ontbrak het de engel. Bij Adam’s ontwikkeling van mens tot God, dienden Lucifer en zijn

onderdanen vanwege Gods geloof zich van hun ‘hoge’ positie te verlagen en tot dit *mensje* af te dalen en hem te dienen.

Dat was dan ook de vervolgtask die zij van Jahweh hadden gekregen, toen deze belangrijke figuur Adam in de schepping verscheen. Dit begon de aanvankelijke lichtdrager, die vrije toegang tot het geheel van de schepping had, tegen te staan. De gedachten van Lucifer voerden hem van de wegen des Heren vandaan, en sloten als een strik om hem heen. De jaloezie die hij er jegens Adam op nahield, noemt de Bijbel ‘de strik des satans’. (1Tim.6:9) Rijk willen zijn en jezelf belangrijker achten dan God en je naaste, leiden ertoe dat je in satans’ strik vast komt te zitten. Kent u mensen uit uw omgeving of op uw werk, de slimmeriken die zo dikwijls om zichzelf te laten gelden de ander moeten kleineren met hun gevatte opmerkingen. Hen ontbreekt het aan het goddelijke vermogen een stapje terug te doen, zodat ook de zwakke mens zich kan ontwikkelen en bijsluiten. Door hun houding en manier van doen jegens de zwakken, laten zij hun medemens verloren gaan. Jezus’ belangrijkste reden om in de wereld te komen, is niet voor niets om wat verloren was gegaan te zoeken en te redden. ‘Want de Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te behouden.’ (Matt.18:11)

Er ontstond tegenzin bij Lucifer om mee te blijven werken aan de vele geloofsdaden van Jahweh. De gehoorzaamheid en liefde tot zijn Schepper verdween. Jahweh bezit van eeuwigheid het geloof dat de mens (van Christus) de plaats naast Hem inneemt. Doch omdat de engel dacht vanwege zijn grote rijkdom iets voor te stellen en zelf deze positie in kon nemen, zonder enige liefde voor het geloof van Jahweh, werd hij door het Opperwezen losgelaten. De boze wilde de ontwikkeling der schepping aanpassen, en hij achtte zijn route beter dan die God gekozen had. Met het verlaten van de raad Gods werd er ongerechtigheid in hem

gevonden. Zijn betweterigheid leidde tot ongehoorzaamheid en zijn ongehoorzaamheid tot ongerechtigheid, om zijn ongerechtigheid werd hij door Jahweh verstoten, en nu Christus' Lichaam volkomen gestalte aanneemt, zal hij zijn definitieve ondergang ondergaan.

Als 'sterkere' wilde satan in eigen kracht staan en hij keek neer op degene die minder kracht en vermogens had dan zichzelf, daarbij ging hij ervan uit dat hij Adam op zijn weg naar God wel ergens onderuit kon halen; waardoor deze mens nimmer meer naast God plaats kon nemen. Zo hij reeds vermoedde, zag de duivel kans om de nog zwakke mens in diens gang naar Gods hoogte te tackelen en hem de *hiel* te vermorzelen. Maar doordat Christus de weg tot God weer heeft vrijgemaakt en wij door de wedergeboorte Zijn Geest van wijsheid ontvingen, kunnen wij nu deze oude tegenstander de 'kop' vermorzelen. Christus verblijft in ons en bij ons, en Zijn Kracht kan de ingevingen en verzoekingingen van satan pareren en buiten houden. (Gen.3:15) Wat zegt dit neerkijken van de duivel over mensen in onze omgeving, die zoveel moeite hebben met de zwakkeren in de samenleving? Hun duivelse regime gaf de Nazi's het gevoel 'Übermensen' te zijn, en vonden zij mensen van een ander ras minderwaardig. Dit geeft een kenmerk aan van mensen, die in plaats van de naastenliefde zich laten leiden door satan. Door wie wordt de vader geïnspireerd als hij zijn tienerzoon kleineert, dat deze er weer eens niets van heeft gebakken en zichzelf op die leeftijd het allemaal veel beter kon. Door de liefde van Jahweh God of door de boze?

Trouwe engelen zien het onveranderlijke geloof van Jahweh en conformeren zich eraan, zij weten dat niet zichzelf maar alleen Hij aanbeden mag worden. Denk aan Gabriël, de engel van de Heer Jezus, die erkende eveneens een

mededienstknecht te zijn, en wilde niet door Johannes aanbeden worden. Tijdens de langdurige verzoeken die satan in de woestijn tot de Heer Jezus richt, is het verweer van de Meester: ‘De Here, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen.’ (Matt.4:10b) Ook dan, wanneer wij door het Woord en de Geest van Christus geheel volkomen zijn geworden en het geloof van Jahweh ons in Zijn hemel tevoorschijn heeft gebracht, blijft het voor ons betamelijk onze Heilige Vader alle liefde te bewijzen, in dankbare aanbedding en lofprijzing. Zijn geliefde Zoon Jezus, die ons alle geheimenissen aangaande het Koninkrijk van God openbaart en die tot in alle eeuwigheden in alle dingen ons voorbeeld is geworden, zegt tot hen die het eeuwige leven willen beërven:

‘Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf.’ (Luc.10:27) Wij weten dat de Heer Jezus Christus ons heeft gekocht en betaald en wij nu van Hem zijn geworden, daarmee heeft Hij ons binnen Gods eeuwige raadsbesluit onze vaste plaats gegeven, dat wij alles aan Hem danken en wij zonder Hem niets kunnen zijn. Nu ook wij tot erkenning van de waarheid zijn gekomen, prijzen wij net als de heilige engelen onze almachtige God Jahweh en huldigen Hem tot in alle eeuwigheden, Halleluja!

Soli Deo Gloria

(*Lat.:* Alleen aan God de Eer)

(Dit pdf-bestand van berg der goden, kunt u als bijlage per email versturen naar uw vrienden en bekenden.)